

Plaça E. Prat de la Riba (nucli antic)

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Plaça E. Prat de la Riba

Coordenades:

Latitud: 41.46215
Longitud: 1.66246
UTM Est (X): 388299
UTM Nord (Y): 4590926

Classificació

Número de fitxa 08236 - 43
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Necessita ser restaurada
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes urbanístiques
Número inventari 2834
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Font \(Plaça Enric Prat de la Riba\)](#)

[Capella de Sant Antoni de Pàdua](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero

Descripció

Aquesta plaça constitueix el nucli originari del poble, sorgit en època medieval com una sagrera al costat de l'església (a la plaça del costat). Originalment devia constar d'un grup de cases al voltant de la plaça que formaven un clos tancat, al qual s'accedia per les entrades que queden sota els carrers porxats. Aquests carrers porxats són el del Salt i el carrer de Baix, que devien estar tancats amb un portal (al porxo del carrer del Salt s'hi observen espitlleres i indicis d'aquest possible portal en uns encaixos a les dovelles). Els dos carrers coincidien amb el pas del camí que anava de Capellades a Vilafranca. Un altre carrer porxat és el passatge (sense nom) que va de la plaça Enric Prat de la Riba a la plaça de l'Església. Progressivament, el poble va anar creixent al llarg d'aquest camí i a l'entorn de la plaça. El sector més interessant és el del carrer del Salt, amb dos porxos (possiblement fruit de successives ampliacions del clos tancat) fets amb arcs de mig punt i embigat al sostre: les voltes del Gili i de cal Crivelleres. El porxo del carrer de Baix és amb arcs de mig punt, volta catalana i embigat (voltes de cal Llarg), i el porxo del passatge sense nom és sense arcs i amb embigat. Els primers trams d'aquests carrers són estrets i tenen un urbanisme irregular; les cases són de tipologia també irregular, fets que denoten el seu origen medieval. Generalment les cases són de planta baixa més un pis i sovint presenten galeria d'arcs a les golfes. Els portals eren tots adovellats, tot i que alguns s'han perdut a causa de les últimes reformes (a diferència de la resta del poble, on predominen els portals amb llindes).

Història

La vila de Sant Quintí va créixer a l'entorn de l'antiga sagrera. Els primers carrers de què es té notícia són anomenats "Bayeres" i de la "Buada". Progressivament, el nucli urbà es va anar expandint cap a l'actual carrer del Salt i pel carrer de Baix, seguint l'itinerari del camí existent. Per la tipologia de les cases que s'han conservat, el nucli de la plaça i els primers trams d'aquests carrers poden considerar-se d'època medieval (sembla que al segle XIII ja existien), amb remodelacions posteriors sobretot dels segles XVI-XVIII. Fins època molt recent els carrers eren de terra, la qual cosa comportava que sovint quedessin enfangats a conseqüència de la pluja i l'aigua dels recs, que circulava a cel obert. L'any 1544 el representant del duc de Cardona va trobar els carrers i els fonaments de les cases "descarnats per culpa d'una inundació" i va manar que els veïns els omplissin de terra. Durant el segle XIX els carrers del Salt i de Baix van ser empedrats amb còdols de riu, ja que el pendent feia que l'erosió de l'aigua de la pluja fos molt forta i s'havia arribat al punt que ni els carros ni les persones no hi podien circular. A la plaça és on es feia el mercat, tal com indica el nom amb què era coneguda tradicionalment: Plaça del Mercat. A començament de segle XX es canvià el nom per Plaça Major, i a partir de 1919 passà a dir-se Enric Prat de la Riba. Durant el període franquista el nom oficial va ser General Mola.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp 468, 469, 475.

